

Kázeň z evanjelických Služieb Božích v Bratislave
(Lamač/NK), 26. 5. 2024, **10.00/18.00**, Svätá Trojica, **184,**
182, 350, A 47, **ep.: R 11, 33 - 36**, Ž 145

Modlitba: Svätý Izraela,
občas počujeme ozvenu nebeského chválospevu:
znie nám zo stromov a z trávy, z mora a vetra;
veď celé stvorenie Ti vzdáva chválu.
Pripájame sa k piesni vesmíru a z celého srdca,
z celej duše, celou silou Ťa velebíme. Amen.
(Sylvia Bukowski)

Lukáš 10, 22: „Nik nevie, kto je Syn, len
Otec, a kto je Otec, len Syn, a komu by Syn chcel
zjaviť.“

Efezským 4, 6: „Jeden Boh a Otec všetkých,
ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo
všetkých.“

Milí bratia a milé sestry!

**Boh je len jeden, ale sú tri Božie osoby:
Otec, Syn a Duch Svätý.** To cirkev učí už stovky
rokov.

Latinské slovo „persona“ pôvodne označovalo
masku v antickom divadle, cez ktorú herec hovoril
svoju úlohu. „Per-sonare“ znamená „hovoriť
cez - hovoriť prostredníctvom“.

Z toho vyplýva myšlienka, ako by Otec, Syn a
Duch Svätý boli len rôzne „úlohy“ jedného Boha -
rôzne roly, ktoré jediný Boh „hrá“. Také

jednoduché to však ani zďaleka nie je. Svedčí o
tom aj Augsburské vyznanie. V jeho 1. článku
(O Bohu) čítame: „Slovom „osoba“ sa nerozumie
čiastka alebo vlastnosť niekoho iného, ale čo samo
osebe jestvuje, ako tento pojem používali cirkevní
otcovia.“ <https://www.ecav.sk/ecav/augsburske-vyznanie>

Ak to vezmeme do úvahy, lepšie pochopíme slová
z Ev. Lukáša 10, 22. Hovoria o vzťahu medzi
Otcem a Synom. Otec pozná Syna a Syn pozná
Otca. Podobne obaja poznajú Ducha Svätého a
Duch Svätý pozná ich.

Uvedomujeme si, že **hoci je Boh len jeden, nie
je to osamelý Boh. Existujú v ňom vzťahy
ako medzi rôznymi ľuďmi.** Zdá sa nám to
zmätočné a mätúce.

**Aký je Boh v skutočnosti? A aký má k nám
vzťah?**

Ježiš na to dal jednoduchú odpoveď. Keď Ho
učeník Filip prosil: „*Pane, ukáž nám Otca*“ (Ján 14,
8), „*Ježiš mu riekol: Taký dlhý čas som s vami, a
nepoznal si ma, Filip? Kto mňa videl, videl
Otca. Akože môžeš hovoriť: Ukáž nám Otca? ¹⁰ Či
neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne?
Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od
seba, ale Otec, ktorý je vo mne, koná svoje
skutky. ¹¹ Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je
vo mne; **keď nie pre iné, aspoň pre tie skutky
verte!**“ (Ján 14, 9 - 11)*

Nikto totiž nemôže skutočne vedieť, kto je Boh, ak mu to Ježiš neukáže. Ako píše evanjelista Lukáš v prvom z dnešných kázňových textov: „**Nikto nevie, kto je Otec, len (ten), komu by (Ho) Syn chcel zjaviť.**“

Trojediný Boh je pre nás veľkou hádankou a zároveň najväčšou istotou. Vždy znova nás **prekvapuje a udivuje.** On „jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých“ (Efezským 4, 6).

V Biblii sú miesta, kde Biblia jasne učí o Trojici. Napríklad v známych slovách Pána Ježiša Krista v Ev. **Matúša 28, 19**: „Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého.“

Na ďalších miestach nachádzame viac či menej jasné stopy Svätej Trojice. Napríklad v chválospeve serafov, ktorý počul prorok **Izaiáš (6, 3)**: „Svätý, svätý, svätý je Hospodin mocností, plná je všetka zem Jeho slávy.“ Alebo v zvolaní apoštola Pavla (**Rímskym 11, 33.36**): „Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! ... Z Neho, skrze Neho a pre neho je všetko. Jemu sláva naveky.“

Podobné slová zaznievajú z **Efezským 4, 6**: „Jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.“

Pavel tu hovorí o kresťanstve, o jednej svätej kresťanskej cirkvi. Nazýva ju „Kristovým telom“. Všetci kresťania sú údmi tohto tela. Apoštol tu hovorí o nás.

To platí aj pre výrok so stopami Svätej Trojice: „Boh ... je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.“

V týchto slovách spoznáваме

(1) nebeského Otca, ktorý je nad nami. „Nad všetkými“

znamená, že **sa Mu podriadujeme, tak ako sa Mu podriadil jednorodný Syn.**

(2) Po druhé, spoznáваме **Božieho Syna**, ktorý koná skrze nás. Sme predsa údmi Jeho tela. „Skrze všetkých“ znamená, že Boží Syn **hovorí a koná v tomto svete cez nás.**

(3) A po tretie, spoznáваме **Ducha Svätého**, ktorý v nás prebýva. „Vo všetkých“ znamená, že **naše telá sú „chrámami Ducha Svätého“**, ako hovorí Pavel v 1. Korintským 3, 16.

Celý tento výrok: „Boh ... je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých“ je teda úžasným **chválospevom a vyznaním** toho, čím je pre nás

Trojediný Boh – Boh vládnucci nad nami, konajúci cez nás a prebývajúci v nás.

V dnešný sviatok Svätej Trojice si väčšmi ako inokedy uvedomujeme, akým tajomstvom je pre nás Trojediný Boh. **Čosi o Ňom tušíme, niečo sa o Ňom pokúšame povedať, no bez tak tým nedokážeme vystihnúť Božiu podstatu.**

Božie slovo nás však nevolá k tomu, aby sme Boha úplne pochopili, ale

- aby sme žili v láske, akú majú medzi sebou osoby Božej Trojice,

- aby sme sa snažili „rozpúšťať“ životné krivdy **mocou odpustenia,**

- aby sme sa – navzdory všetkým negatívnym vplyvom sveta – usilovali **vnášať do našich dní Božie hodnoty** a žiť odleskom lásky svätého Trojediného Boha. Amen.

Modlitba: Trojediný Bože, panuj nad nami so svojou Otcovskou dobrotivosťou. Konaj cez nás s Kristovou láskou. Prebývaj v nás skrze Ducha Svätého. Amen.

S použitím: myšlienok Matthiasa Kriesera (FB 2023), Ilony Mužátkovej (NKD 2024)

*a Kol. autorov: Iva Květonová, Ondřej Macek, Lenka Ridzoňová: Ty jsi se mnou (vyd. Biblion Praha, 2021): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***